

## **Prachtig afscheidconcert voor Diet**

Nadat we op zaterdag 18 oktober een supergezellig afscheidsfeest in Prismare hadden gehad voor Diet en Frank, was het op zondag 19 oktober tijd voor hun afscheidconcert in het Salzsiedehaus in Rheine. De reis met auto's ernaartoe was zeer gezellig met enkele nieuwe ervaringen zoals de grenscontrole. Naast IntervOcaal waren er vandaag een stuk of zes zeer goede muzikanten aanwezig.

### **Geen toevallige locatie**

Het Salzsiedehaus was niet zomaar toevallig gekozen met ons lied Oda a la sal en de vele zoutpotjes die vandaag uitgedeeld werden. Over deze locatie was nagedacht. We waren klaar voor een grote wereldreis.

### **Eerste nummers**

De eerste nummers die we zongen waren het Griekse Arnisi en Kinders van de wind uit Zuid Afrika. Hierna volgde het Zweedse Vem kan segla. Het publiek kon deze optredens zeker waarderen, maar de solo-optredens, de nummers met verhalen en de meezingers door het publiek waren nog spectaculairder. Zo bezingen in het lied Gummai dreaming een pelikaan en een eend Australië.

### **Meezingers**

Het was tijd voor nummers waarbij het publiek kon meezingen: Het vredeslied Peace chant en ons lijflied Blij in Enschede. Tussen deze nummers door zong solist Sako samen met IntervOcaal het Syrische lied Fog elna Khel. Voor de pauze gaf Thea nog een swingende solo met haar gitaar.

### **Zuid-Amerika**

Na de pauze was het tijd voor meer meezingers, dit waren allemaal nummers uit Zuid-Amerika die in het Spaans werden gezongen. Nu kwam het publiek pas echt goed los. Bij het nummer Yo te daré zong het uitgebreid mee met lalala en bij de Scat Clypso lieten we onszelf weer goed zien en horen. Bij het lied Un poquito cantas riep Rosario ons alle kleine beetjes toe. De laatste twee nummers kwamen uit Chili en de eerste was een solo van Rosario: Gracias a la vida. De inhoud van dit lied over dankbaarheid voor het leven gaf ook goed het gevoel van vandaag aan. We sloten af met een van de redenen dat we vandaag op deze locatie waren: Oda a la sal.

Na een uitgebreid applaus en wat laatste meezingers met het publiek kwam het echte afscheid, wat natuurlijk best emotioneel en tegelijk supermooi was. Maar wat zijn we Diet en Frank dankbaar voor alles wat ze al die jaren voor ons gedaan hebben en wat zijn we blij dat onze levens via dezelfde trajecten hebben gelopen. We hebben herinneringen die we de rest van ons leven met veel plezier met ons meedragen!